

HALMAI TAMÁS

Bárka

*Eleven öröm súlyos vizeken,
szerelem viszi és szeretet vonja,
tékozlókból lett ölelésnyi nép,
erős vár, ring és ragyog, s míg elé
remény tereli a boldog világot,
addig a család hitből szótt neve:
nap alatt bárka, bárka alatt tenger.*

Gyermek

*A gyöngyöket még számolatlan gyűjti,
és név szerint ismer minden manót,
anyának hívja az agapé órét,
az ízt az ínytől nem választja el,
a nyelv előtti nyelvben él egészen,
a rendelt időn kívül, mielőtt
boldogtalannak lenni megtanul.*

Nazianzi

*Betűk, himnuszok, levelek és lelkek
üdvös tudója, szavak püspöke,
az Ige és a csend határán, atyja
örökében az örökre vigyázó,
a teremtés könyvét hittől lapozni
s a kendőzetlen gondviselés nyelvét
beszélni biztat ma is, szentül védve.*

Korona

*Aki kér, annak adni kell, ezt mondta,
és: nincs egyéb bölcsesség, fűzte hozzá,
se tékozló fiú, se esti görcsök,
se mágiás hangok a rádióból,
nincs más, nincs ima, nincs confessio,
se Jeromos, se ország, se derű,
koronázási szertartás, ha adsz.*

Jóság

*Elhagyja posztját, aki bármit elhagy,
elvész, ki elvesz, utat vét a vétő,
puszta hullás lesz, szédült szárnycsapás
a szavakkal mérgezett levegőben,
ront és romlik, ha nem épít s nem készül
a jóság tudományát megtanulni,
tanulás közben tudni meg a jót.*

Feladat

*Hozzátenni a világhoz csak egyet,
egy almafát, egy könyvet, egy fiút
vagy lányt vagy többet vagy egy tiszta udvart,
egy szonátát, egy szonettet, egy zsemlét,
egy kézzorítást, ajándék mosolyt,
csak egyet mindig, csak egyetleneggyel
gyarapítani a kifoszthatatlant.*

Öröm

*Visszatalálni a kövek közé,
a virágok és bogarak közé,
a fa alá, a nap alá, a kertbe,
a paradicsom édes levegőjét
kortyolva újra, meghasonlás nélkül
a bálványtalan egyidejűségben,
a gyermekkor evangéliumában.*

Minta

*Alamizsna és aszkézis között,
szeráfok és sztarecek gyűrűjében,
egyedül mégis, mint a többi testvér,
édes szegénység s keserű szabadság
között követni a követhetlent,
a madaraknak dallal prédikálót,
elvezve Klára napos mosolyában.*

Hajnal

*Napos idő jön, mi jöhetne más,
a lélektelen, rémülő sötét,
a naptalan kedély szaka után
mi más jöhetne, naposabb idő,
démonok helyett másik démonok,
ártás helyére bármi: fénye lesz,
akármilyen: mint második nap, kel fel.*

